

• İtalya - Göçmen misafirhanesinde isyan ve firar

Lampedusa Adası (11.04.2011) - Göçmenlerin sınırışı edildiği Lampedusa kampında bu sabah ayaklanma sonucu yangın çıktı. Yüzlerce göçmen etraftaki tepelere doğru kaçmaya çalışırken, iki bina alevler içindeydi. 50 göçmen kaçarken (kaçması zor olan adanın içerisinde) diğerleri de kampı çevreleyen askerler tarafından engellendi. Diğerleri ise merkezin girişinde toplandılar.

• 4.5 metrelik timsah polis aracına saldırdı

ABD'nin Florida eyaletinde bulunan doğal yaşam parkında devriye gezen polis dün 4.6 metre uzunluğunda ve 600 kilo ağırlığında bir timsahla uğraşmak zorunda kaldı. Aç olduğu anlaşılan timsah bulunduğu alandan çıkarak yoldan gitmekte olan devriye aracına saldırdı. Aracın plakasını ısırarak dev timsah keskin ve sivri dişleriyle plakayı yerinden kopardı ve aracının ön kısmına zarar verdi. Timsahı bağlayarak başka bir yere nakleden park yetkilileri, hayvanın muhtemelen bıraktığı yumurtaları korumak için agresif davrandığını dile getirdi.

KIYAMET

v.25

10 Mayıs 2011

1 Mayıs Faşistlerin Saldırısıyla Kana Bulandı

Bugün Ankara'da 1 Mayıs kutlamaları devam ederken işçi partisinin eli kanlı faşist militanları her zaman olduğu gibi devrimcileri bir kez daha taciz etmeye kalktılar. 1 Mayıs alanında devrimcilerden hak ettikleri karşılığı ağır bir biçimde alan faşistler polisin arkasına saklanarak alçaklığın ve biçareliğin örneğini bir kez daha göstermiş oldular ki polisin desteği ile bir Anarşisti başından ağır bir şekilde yaraladılar.

Olayın ardından tedavisi için Ankara Numune Hastanesine kaldırılan Anarşistin durumunu kontrol etmeye giden Anti-Faşist Devrimcilere 70-80 kişilik işçi partisi ve tgb'ye mensup faşistler sopalar ve satırlarla saldırdılar. Hazırlıksız yakalanan Anti-Faşist Devrimcilerden 3'ü ağır olmak üzere yaklaşık 13'ü bu saldırıda yaralandı. Polisler saldırıya uğrayan Devrimcilerin hastaneye girmelerine izin vermeyip hastanenin acil servisinde faşistler devrimcilere saldırmaya devam ederken Devrimcilerin üzerine gaz yağdırarak faşistleri koruma altına aldı. Buna rağmen 2 faşist'te ağır yaralandı. Olayın ardından polis olayın sorumlusu olduğunu öne sürdüğü 1 Anarşisti de gözaltına aldı.

Yort Savul Haber Birimi

Yaralanan Anarşistlerin tedavisi yapıldıktan sonra hastanenin önünde toplanan Anti-Faşist Devrimciler Ankara Yüksel Caddesinde yapılacak olan basın açıklaması ile yaşanan bu saldırıları deşifre etmek için ve saldırıların karşılıksız kalma-yacağını duyurmak için yürüyüşe geçtiler.

Bu olay gösteriyor ki, önümüzdeki dönemde Anti-Fa mücadelesi Ankara'da yoğun bir biçimde devam edecek.

**Faşizme İnat Yaşasın Hayat!
İSYAN DEVRİM ANARŞİ**

Bursa'da 1 Mayıs

Bursa da 1 Mayıs için toplanan Anarşistler kara bayrakları ve "Ey Patronlar Bolluk Günlerinizin Sonu Geldi Biz Yüreğimizde Yeni Bir Dünya Taşıyoruz" Pankartıyla arama noktasına kadar "Katil devlet yıkılacak elbet, Biji Azadi Biji Anarşi", sloganlarıyla arama noktasına kadar yürüdüler.

Arama noktasında kolkola girip "Katil polis bedenime dokunma" diye slogan atıp alana girmeyen anarşistler arama noktasının önünde oturdular. Tertip komitesinin ikna çabalarına rağmen tavırlarından vazgeçmeyen anarşistler kendilerini aratmayarak alana girmeyip eylemlerini sonlandırdılar..

İstanbul 1 Mayıs'ında "bazı" anarşistler

1 Mayıs Pazar günü toplanan ve kortej oluşturmadan bir araya gelen Anarşist bir grup dağılarak Mecidiyeköy-Taksim hattındaki yürüyüş yolunun üzerinde bulunan Akbank, Yapı kredi, Anadolu Bank, İş Bankası ve Vakıfbank'a torpilli boya bombaları atıldılar, Taksim-Mecidiyeköy hattında yazılarla yaptılar.

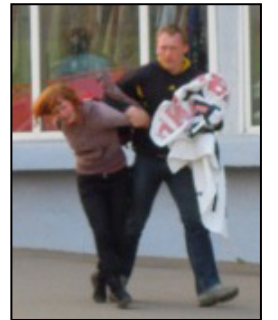

<http://tinyurl.com/6ety7x>

Belarus - Nükleer karşıtı eyleme sert müdahale

Minsk, 25 Nisan, Balarus saatiyle 18.35. 6'sı Almanya'dan, 5'i Belarus'tan ve 1'i Polonya'dan eylemciler polisin sert müdahalesiyle gözaltına alındılar.

Yaklaşık 40 eylemci Ostrovets, Belarus'taki ilk nükleer santralin inşaatına karşı barışçıl bir eylem düzenlemişlerdi. Pankartlarında «Çernobil, Fukuşima — Ostrovets?» ve «Nükleer Santrallere Karşıyız» yazıyordu ve bildiriler dağıtıyorlardı. İki flashmob eylemi yapıldı - ilki yaklaşık 5 dakika sürdü. Bununla birlikte, ikinci flashmob eylemi the second flashmob anında müdahaleye uğradı. Bir dakika içerisinde iki araç dolusu sivil polis ve bir kırmızı hapisane aracı geldi ve eylemcilere müdahale etti. Barışçıl eylemciler yerlerde sürüklendi ve sert müdahaleyle gözaltına alındı.

**Bütün nükleer santrallerin kurulmasına karşı!
Belarus'ta ve herhangi bir yerde yeni santrallerin kurulmasına hayır!
Politik tutsaklarla dayanışma!**

AYYUK XI

(Anarşizm Adına Yapılan Yanlışlara Dikkat Çekme Enstitüsü)

(Yanlışların Ayyuka Çıktığını hissettikçe çıkar)

Son ve 10. sayımızı 22 Aralık 2007 tarihinde çıkartmış ve huzura ermiştik. Artık bundan sonra yeni bir sayı çıkartmayacağımızı umut ediyorduk. Heyhat! Kader bize izin vermedi. Şöyle iç huzuruyla yayınımıza son vermemiz nasip olmadı, çünkü “anarşizm adına yapılan yanılaşlar” Enstitümüzü yine taciz etmeye başladı. Oysa ne kadar mutluyduk, ne kadar rahattık. Oh ne güzel, yanılaşlıklar var olmaya devam etse de ayyuka çıkmıyor, biz de Enstitümüzün dört duvarı arasında sinek avlayıp duruyoruz diye düşünüyorduk. İşsiz kalmak bizim işimiz olmalı diyerek yan gelip yatıyorduk. Üstelik bir hayli hantallaşmıştık, hatta boş kalmaktan zekâmızın gerilediğini bile hissediyor, yine de bu halin devam etmesi için dualar ediyorduk. Sonunda korktuğumuz başımıza geldi işte. Eh ne yapalım, başa gelen çekilir. 11. Sayımızı çıkarıp yeniden o mutlu uyusukluğumuza gömülmeyi umuyoruz, arkadaşlarımız da bize yardımcı olurlarsa çok sevineceğiz. En azından, yanılaşları ayyuka çıkartmasalar bize ne büyük iyilik etmiş olacaklar, anlata-mayız vallahi.

BİR-A

Anarşistler, bu yılki 1 Mayıs’a iyi hazırlanmışlardı. Her ne kadar 1 Mayıs’tan 1 Mayıs’a devrimciliği bir başka eleştiri konusuysa da bu hazırlığı olumlu bulmak gerekir. Afişler çok iyi, çok kaliteliydi. Tarihteki ünlü anarşistlerin fotoğrafları (Bakunin, Kropotkin, Malatesta –gerçi epey genç bir fotoğrafıydı, biz bile tanıyamadık ilk bakışta-, Emma Goldman, Durruti, Ascaso –papyonlu olmayan bir fotoğrafı olsa daha iyi olurdu-) çok iyiydi. Gerçi halktan insanlar, bu sakallı ya da gözlüklü şahısları tanıma olanağına sahip olmadıklarından altlarına isimleri yazılsa ve birkaç cümleleri konsaydı daha iyi olurdu. Seçilen “ödünç vermek”le ilgili sloganı tam anlayamamak da bu, afişlerin dikkat çekiciliğini azaltmıyor.

İşte böyle iyi bir ruh haliyle, Mecidiyeköy’deki Cevahir Merkezinin önüne gittik. Orada bazı “sıfatsız” anarşist arkadaşlarla buluştuk. Bizim de kızıl-kara bayraklarımız vardı. Orada kızıl-kara, mor-kara, yeşil-kara ve kara bayrakları görünce içimiz daha bir sevinç doldu. Hepimiz oradaydık ve biraz sonra anarşistler olarak, hep birlikte 1 Mayıs kortejinde omuz omuza yürüyecektik.

İşte o anda bu iyimser ruh halimizi bozan ve bizi şaşkına çeviren bir olay oldu. Anarşist grup içindeki bir itişme kakışmaydı bizi şaşırtan. Kara bayraklı bir arkadaş birisi tarafından itilmiş ve yere düşmüştü. Devrimci anarşist Faaliyet (DAF) grubundan anarşist arkadaşlarımız (ki afişleri yapan, İstanbul’un her yanına yapıştıran ve o anda da anarşist korteji oluşturan, ağırlıklı olarak bu arkadaşlardı) kara bayraklı diğer küçük bir grup anarşist arkadaşları ötelemekteydi. İtiraf edelim ki, bu küçük gruptaki arkadaşları kollamaktan çok,

eyvah, anarşistler elaleme rezil olacaklar güdüsüyle araya girdik, olayı yatıştırmaya çalıştık. Küçük grup da zaten kavga etmek gibi bir tutum içinde olmadığından oradan uzaklaştı.

Olayın aslını astarını öğrenmeye çalıştık. Kendilerine “sokak anarşistleri” diyen bu küçük gruptaki arkadaşlar korteje ellerindeki teneke biralarla katılmak istemişler. DAF grubu, onlara bira kutularıyla katılamayacaklarını söylemiş, onlar ise istediğimiz gibi katılırız demiş ve bunun üzerine itiş kakış olmuş. “Sokak anarşistleri”ni savunan kara bayraklı, orta yaşlı bir arkadaş, DAF grubundan biri tarafından itilip yere düşürülmüş. Biz, “bira içmek suç mu” diye sorduk, pek bir cevap alamadık. DAF grubundan bazıları “içemezler” diye bağıyorlardı; birkaçı, “daha önce bizim arkadaşlarımıza saldırdılar” gibi bir şeyler söylediler. DAF grubunun örgütleyicilerinden bir arkadaş, oldukça tehditkâr bir havada, “sizi kaç kere uyardık, buradan çekin gidin” diye bağıırken, daha gençten biri, “beğenmeyen çeker gider” diyerek ona katıldı.

Fiili şiddeti tam olarak görmedik ama yere düşen arkadaş herhalde kendi kendine yere düşmemiş ya da kendini yere atmamıştı. Biz onu yerde gördük. Demek ki biri onu yere düşecek ölçüde şiddetle itmişti. Zaten fiili şiddete gerek yok. Bağırtilar, tehditler ve insanların kovalanması hem tavr, hem de söz olarak şiddet içermekteydi.

Tabii ki, oradan hemen ayrıldık. Bu sektör insanlarla birlikte yürüyemezdik. Aslında o an aklımıza gelmedi. Yapmamız gereken en iyi şey, bir yerlerden teneke bira bulup, ellerimizde biralarımızla orada durmakta ısrar etmektir. Bakalım bize de aynı muameleyi yapacaklar mıydı? Onların tutumunu eleştirmenin en iyi yolu bu “sivil itaatsizlik” eylemi olurdu.

Bu olay, hafızamızı yeniledi ve bizi on yıl öncesi-ne götürdü. AGF’nin heyheyli günlerine. Aynı kapalı grup psikolojisi, aynı “benim grubum”, “benim örgütüm” bencilliği, aynı kabadayıcı davranışlar, aynı şiddet gösterileri, aynı yasakçı zihniyet, aynı “Yeşilaycı” muhafazakârlık.

Bu sayımızda, AGF’nin “uyuşturucu” üzerine tutumunu eleştiren, on bir yıl önce yayımlanmış bir yazıyı yeniden yayımlıyoruz. Çok düşündürücü bir yazıdır. Anarşist kılıf altında savunulmaya çalışılan alkol ya da uyuşturucu yasakçılığının insanı nasıl düzen taraftarı bir taassuba sürüklediğini çok iyi ortaya koyar.

Bu yazıda şiddet içeren tutumlar üzerinde durmayalım diyoruz. Olayı anlattık. Şiddetin küçüğü büyüğü olur mu, kararı arkadaşlar versin. Biz bu yazıda kısaca iki nokta üzerinde duracağız: Bira yasağı ve grupçuluk mantığı.

Yok Eden Hayalleriniz...

Anarşist bir kortejde bira içme yasağı diye bir şey olabilir mi? Dünyanın hiçbir yerinde, hiçbir anarşist kortejde böyle bir yasak olmamıştır. Bu yasağın mantığı nedir acaba? Biraz kafa yoralım.

Akıl yürütme şu olabilir: “Halkın anarşistler konusunda yanlış bir kanaati var. Anarşistleri sokak serserisi olarak gören yaygın bir kanı var. Elde teneke bira ile yürümek bu imaja hizmet eder.”

Bu mantık yanlıştır. Birahane bira içmekle sokakta ya da yürüyüşte bira içmek arasında bir fark yoktur. Kaldı ki, bu mantık, bir adım sonra birahane bira içmeyi de yasaklayabilir. Mesela anarşistler hakkındaki “ayyaş” imajını silmenin en iyi yolunun alkolü toptan yasaklamak olduğunu ileri sürebilir birileri. Üstelik, anarşistlerin “serseri” misyonunu silmek diye bir görevi yoktur. Tersine, anarşistler serseriliğe sahip çıkarlar.

Bu mantığın yanlışlığı bir yana, anarşistlerin sokakta bira içmesi, Türkiye’deki, gösteriyi resmiğeçitle karıştıran mantığı kırdığı için yararlıdır da. 1 Mayıs’taki DHKP-C kortejini gördünüz mü? Önlerinde bir oymakbaşları eksikti (eksik miydi?) Ne yani, anarşistleri de yemez içmez robotlar haline mi getirmek istiyorsunuz? Gösteri, bizler için başkalarına yapılan bir gösteriş değil, topluca yaşanan bir sevinç, bir şenliktir. Bu yüzden de bira bu şenliğe çok çok yakışır. Halkın önyargılarını ya da taassubunu kırmanın yolu da bu şenlik havasını yaygınlaştırmaktır.

Ayrıca, bizce işin esası “imaj” değildir. Bu, tipik örgüt tavrıdır. Her örgüt kendini bir takım kurallarla ve ritüellerle belirler, tanımlar. Örgütün kendini var etme koşulu, çok sağlam da olsa bir takım yasaklarla kendini dayatması ve üyeleri üzerinde bu yolla kendi denetimini sınamasıdır. Bakalım konan yasağa kim uyuyor, kim uymuyor. Uyanlar artık (bir süre için de olsa) o örgütün kazanımıdır, onları istediği gibi sevkedebilir. Yasağı delen birileri ise örgütle rekabete girmiş demektir ve bir şekilde (gerekirse şiddet yoluyla) uzaklaştırılmalı ve örgütle boy ölçüşme eğilimleri üyelerden uzak tutulmalıdır. Anarşist adlı bir grup ya da örgüt de olsa mantık hiç değişmez. Örgütlerin mantığı ideolojilerin mantığından daima güçlüdür.

Buradan örgüt meselesine geçip kısaca birkaç şey daha söyleyebiliriz. Anarşistlerin propaganda amacıyla gruplar oluşturmaları doğaldır, ancak bunu daha ileri bir noktaya götürüp kendini özel işaretlerle, özel ritüellerle ve kurallarla tanımlayan bir örgüt oluşturmaları anarşizmin ruhuna aykırıdır. Çünkü bu tür örgütler, her türlü özgürlüğü baskı altına alan otoriter merkezleri ve gizli yönetici klikleri zorunlu kılar. AGF böyle ortaya çıkmış ve yönetici kliği ile birlikte kuruyup gitmiştir. Umarız DAF da aynı yolu izlemez.

NOT : Ankara’da İP’lilerle çatışma sonrasında Ankara Ahali’den arkadaşların yazdığı kısa duyurunun gerçekten de şiddet içeren dili İsyan’a yazan arkadaşlar tarafından, tehlikeli bir eğilim olarak yeterince eleştirildi. Bu eleştirilere katılıyoruz. Umarız eleştiriler yerini bulmuş ve yeterince uyarıcı olmuştur da, yeni bir sayı çıkartmak zorunda kalmayız.

Ata nal çakıldığını gören kurbağa ayağını uzatmış. Ne bilsin ki eşref-i mahlûkun nalı çıktıktan sonra gözünün döneceğini, “yok etmek” üzere var olacağını. Hikâyenin acımasızlığı hemen hemen buradan sonra başlar. Toprağı çitlerle çeviren insan, o senin bu benim diye başlayan hasımlıkların tohumunu atar. Böylelikle sınırlar belirmeye başlar. Hasmın adı değişir, düşman olur. Sonra kaleler inşa eder. Bu kaleler düşmana karşı korunmak için birebirdir ama “uygarlık yetinmemek, ilerlemektir.” Kentler kurulur. Değiş-tokuşun adı alış-veriş olur. Yollar yapılır, köprüler kurulur. Ayyuka uzanmaya meyilli hadsiz beton yığma yarışı başlar, bir oraya bir buraya nükleer tesisler kurulur.

Bundan sonrası ne tüten bacalar ne kimyasal atıklar varsa yoksa doymak bilmez yok etme, tüketme, istila etme arzusudur. İcat ettikleri savaş dalları içerisinde en farazi olan doğa ile savaşımda zaferden zafere koşmaya başlar. O kadar kötüleşir o kadar canileşir ki bir canlı türünü birkaç tane bırakacak kadar katletmenin ince hesabını yapar. Bu ince hesapların bin bir türlü şirketterden, holdinglerden, gayrimenkul zenginlerinden, borsa hissedarlarından, holding uzantılı medya patronlarından, vergi rüşveti ile parasına para katanlardan, merdiven altı emek sömürücülerinden, pek saygın iş adamlarından gelir. İnce hesapların sözcülüğüne ise bizzat devletlüler getirilir. Zaten çoğu kez devletlüler de ayrı ayrı bunların hepsidir. (Foucaultcu anlatımla iktidarın devlet aygıtıyla sınırlı olmadığı kısmen açıklaması buradan gelir.)

Geçenlerde bir ince hesap örneği “Çılgın proje” adıyla karışımıza çıktı. Başbakan Recep Tayyip Erdoğan “hayallerim, hayallerimiz” vurgulu konuşmasında İstanbul’da ikinci bir boğaz kanalı oluşturmak hedefinde olduğunu müjdeledi. Ekibiyle şöyle bir tepeden helikopterle bakmış ve tamam olur demiş. Tahayyül sınırlarınızı zorlayın; içinden devasa gemilerin geçebileceği genişlikte, 45-50 km uzunluğunda bir kanal. Anlamayanlar için animasyon ve slayt gösterisi. Vaovvvv!!!! Su havzaları diyecekler şimdi. Ormanlık alan diyecekler, bir uydu kent kuruluyor beyaa!! Söz güzel olandan dışarı, ölmeyi de yok olmayı da kendi literatürleriyle açıklayan bazı doğaseverler çıkacak şimdi. Ya endemik canlılar, fauna? Otu börtü böceği mi düşüneceğiz şimdi!! Her ne kadar bu projenin uygulamaya geçemeyeceği ve seçim arifesinde seçmenin eline tutuşturulmuş oyalama vaadi olduğu düşünülüyor olsa da hayallerini bir bir gerçekleştiren AKP iktidarından işkillenmemek mümkün değil.

Karadeniz Sahil Yolu’nu allahın izniyle tamamlarız dediler, tamamladılar. “Biz Ferhat’ız” dağları deleriz dediler, Bolu Dağı’nı deldiler. Arkeolojik bulguları ipelemeyip, çanak çömleklerle isimizi erteletmeyin dediler, diledikleri yere iş makineleri ile girdiler. Yok olan tarih, katledilen canlılar, arsızca sahiplenilen doğa... HES’ler, imzalanmayı bekleyen Nükleer Santraller... Başbakan Recep Tayyip Erdoğan konuşmasını “Şimdi daha büyük hayallerimiz var. Hayallerimiz hedef yapıyor, o hedeflere doğru emin adımlarla ilerliyoruz. Tarih belirliyor artık (...)” diyerek bitiriyor. Francis Bacon’un “Yeni Atlantis” adlı ütopyasında bahsettiği dünyada kurulacak devasa laboratuvar gözümün önünde canlanıyor. Regnum hominis (insanın egemenliğindeki dünya- insanın krallığı) kara ütopyası gerçekleşiyor. Düzenin hayalleri her yeri öldürmek, yok etmek için tetikte bekliyor. Doya doya nefes almaya sığınıyorum ve doya doya yaşamaya...

Suriye'de yedi haftada en az 800 kişi öldü

Suriye'de Beşar El Esad yönetimine karşı 15 Mart'tan bu yana yapılan gösterilerde en az 800 kişinin hayatını kaybettiği bildirildi. Cezaevindeki avukat ve insan hakları savunucusu Muhanad El Hasani tarafından kurulan insan hakları organizasyonu Sawasiah, güvenlik güçleri tarafından öldürülen 800 kişinin isimlerini topladıklarını bildirdi. Bunlar arasında protesto hareketinin başladığı Dera'da ordunun müdahalesinde hayatını kaybeden 220 kişinin isimleri de yer alıyor.

Fransa - Anarşistler nükleer enerji konferansını bastı

Paris (09.04.2011) - 6 Nisan'da Paris Dauphine Üniversitesinde eski Uluslararası Atom Enerjisi Kurumu (IAEA) müdürü Mr. Masuda, "11 Mart Fukushima nükleer felaketi ve sonucu" hakkında bir konuşma yaptı. 20 kişi konferansa katılarak katılımcılara boya dolu yumurtalarla ve koku bombalarıyla saldırdılar ve nükleer karşıtı kuşlamalar yaptılar.

Bu eylem devletin kontrol altına almak istediği İtalyan yoldaşlara özel gerçekleştirildi. Aynı gün, aslında, 16 İtalya şehrinde, 300 polis "terörist amaçlarla suç örgütü oluşturma" suçlamasıyla 60 yoldaşın evlerini bastı. Basın ENI'ye (İtalyan EDF'siyle eşdeğer), şirketlere, sınırdışı mekanizması içinde çalışan yardım gruplarına, aşırı sağcı çeşitli gruplara karşı gerçekleştirilen saldırılardan bahsediyordu... 5 kişi tutuklandı, 26 kişiye dava açıldı ve Bologna'daki yerel anarşist bir mekan olan Fuoriluogo kapatıldı.

Yoldaşlarımızın cezalandırılmaları mücadeleyi durduramayacaktır! Nükleer enerjiye ve dünyasına ve bizi zincirleyenlere karşı!

Dünya Su Forumu Protesto Edildi

3 - 5 Mayıs tarihlerinde küresel/yerel karar vericiler geze- gen üzerindeki suyu nasıl talan edeceklerini konuşmak üzere yeniden İstanbul'a geldiler. Ortadoğudan Kuzey Afrika'ya, Orta Asya'dan Doğu Avrupa bölgelerine kadar doğal su kaynaklarıyla ilgili yapılan 2. İstanbul Uluslararası Su Forumu, Haliç Kongre Merkezi'nde başladı. Salonda su

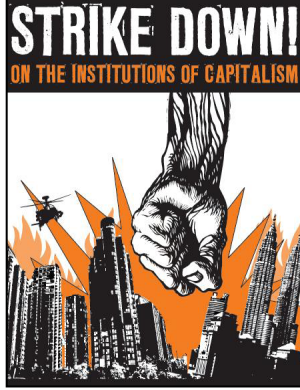

Eroğlu konuşmalarıyla başladı.

Forumun başladığı saatlerde, Haliç Kongre Merkezi'nin dışında ise Suyun Ticarileştirilmesine Hayır Platformu'nun çağrısıyla bir araya gelen eylemciler protesto eylemi gerçekleştirdi. Anarşistler, Direnişin Ritmi ve Karadeniz İsyandır Platformu da kapitalist elitleri protesto etmek ve onlara sokakta rahat vermeyeceklerini ifade etmek için Kongre Merkezinin önüne geldiler.

Anarşistler eyleme "Kapitalist Yıkıma Karşı Susma Haykır Direnme Saldır" pankartı ve kara bayraklarıyla katılırken, Direnişin Ritmi de ritimleriyle eyleme destek verdi. Haftaici erken saatte ve 1 Mayıs sonrası olmasından kaynaklı eylem sönük ve katılımı düşük geçti.

Polis varlığı ve güvenlik olağanüstü düzeydeyken, eylemcilerin Kongre Merkezine yaklaşmalarını için çevik kuvvet ve TOMA aracılığı barikat kuruldu, eylemcilerin etrafı sarıldı. Bir an için gerilen ortam daha sonra eylemin basın açıklaması şeklinde bitirilmesiyle sona erdi.

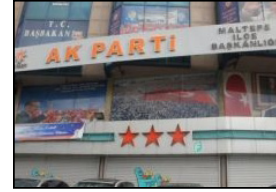

Tayyib'i koruyan polis ekibine silahlı bombalı saldırı

Başbakanı koruyup Çankırı'ya dönen ekibe silahlı saldırı gerçekleştirildi. Başbakan'ı koruyup Çankırı'ya dönen ekibe silahlı saldırı gerçekleşti. Ekip otosu çapraz ateşe alındı ve el bombası atıldı. Gelen bilgilere göre 1 polis öldü. 1 polis de yaralı olarak hastaneye kaldırıldı. Polis aracı alev alev yandı. Olay yerinde çok sayıda polis eylemcilerin kaçtığı tahmin edilen ormanlık arazide operasyon gerçekleştiriyor. Saldırıyı gerçekleştiren eylemcilerin İlgaç dağlarına doğru kaçtığı söyleniyor. Saldırı HPG tarafından üstlenildi.

İstanbul'da molotoflu gece

Avcılar ve Sarıyer'de AKP seçim büroları, Gaziosmanpaşa'da bir markete, Kığathane'de bir banka şubesi ile Bağcılarda BBP seçim merkezlerine molotofkokteylli saldırılar gerçekleştirildi. Alınan bilgiye göre Avcılar Gümüşpala Mahallesi Şükriye Caddesi 29 numarada bulunan AKP seçim irtibat bürosuna saat 01.30 sıralarında molotofkokteylli atıldı. İrtibat bürosunda çıkan yangın sonucu maddi hasar meydana geldi.

Aynı saatlerde, Gaziosmanpaşa'da bir market ile Sarıyer'de AKP seçim irtibat bürosuna molotofkokteylli atıldı. Kağıthane'de ise bir banka şubesi önünde patlama meydana geldi. Çağlayan Vatan Caddesi 45 numarada bulunan bir banka şubesinin önüne bomba bırakıldı. Bomba büyük bir gürültüyle patladı. Olayla ilgili bir kişi gözaltına alındı. Bağcılar Fatih Mahallesi Fatih Caddesi Numara 110'da bulunan BBP mahalle teşkilatının bulunduğu iki katlı binanın balkonuna saat 00.30 sıralarında molotofkokteylli atıldı.

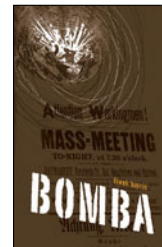
Amsterdam - 2 Kürk Dükkanına, 1 Petrol İstasyonuna Sabotaj

"Pazar gecesi Amsterdam'da bir grup yoldaş Bologna'da tutuklanan yoldaşlarla dayanışmak için 2 kürk mağazasını ve bir petrol istasyonuna sabotaj düzenledi. Kürk dükkanının camları kırılırken içerisine duman bombaları atıldı. Diğer eylemde de bir petrol istasyonuna ELF tarafından sabotaj düzenlendi.

**Herkes özgür olana dek durmayacağız!
DAYANIŞMA BİR SİLAHTIR, ONU KULLANIN
ALF / ELF KOMANDO VERDE**

Kaos Yayınlarından "Bomba"

1 Mayıs'a kaynaklık eden Haymarket Olayı'na ve arka planındaki işçi mücadelelerine güçlü bir ışık tutan, Frank Harris'in tutkulu ve belâgatli dilinden bir solukta okunacak sürükleyici bir roman olan Bomba, Kaos Yayınlarından çıktı. 19. yüzyıl kapitalizminin çalışma koşullarını ve o günün zalimane atmosferini gayet iyi yansıtan Bomba, proleter romanın da habercisidir. Günde on iki saatten fazla çalıştığı halde açlıkla pençelesen insanların, olağan çalışma koşulları için sürdürdükleri mücadeleyi sıra dışı, etkileyici örneklerle okura sunarken, sekiz saatlik işgünü talebini, peş peşe patlayan grevleri ve Amerikan basınının işçilere karşı düşmanca tutumunu da çarpıcı örneklerle aktarır. 1 Mayıs'a kaynaklık eden Haymarket Olayı'na ve arka planındaki işçi mücadelelerine güçlü bir ışık tutan Bomba, Frank Harris'in tutkulu ve belâgatli dilinden bir solukta okunacak sürükleyici bir roman.

Kaos'tan Yeni Kitap
<http://www.kaosyayinlari.com/>

Not : Milliyet gazetesi le yaptığımız bu söyleşi starbucks performansından hemen sonra gerçekleşmiş, milliyet gazetesinin yazı işlerinden kabul görmesi durumunda yayınlanacağı söylenen bir söyleşi olmuştur. Fakat milliyet gazetesine pek çekici gelmediğimizden ötürü olsa gerek yayınlanmamıştır. Hem milliyet gazetesinin bu tutumunu hemde derdimizi bu kez de yazılı olarak anlatma farkıyla bu söyleşi paylaştık istedik.

Yaptığınız işleri sanat olarak değerlendiriyor musunuz?

Savaş : Hayır. Bunu belki uzun uzun anlatmak tartışmak en doğrusu ama kısaca anlatmak gerekirse bizler sanatı insanları düşündürmekten alıkoyan, algının ve gerçekliğin üzerine perde çeken kötü giden yaşamları normalleştirir, rahatlatan insanları uyuşturan estetize edilmiş bir tüketim faaliyeti olarak görüyoruz ve bu yüzden yaptığımız işlere sokak performansı diyoruz. Bugün sanat insanlara gerçekleri gösterseydi muhalif ya da aykırı olsaydı sistem tarafından okullarda vb yerlerde sanat öğretilmezdi. Örneğin sistemin doğayı katletmesi için mühendise yetiştiriyor bu gibi durumlara insanlar karşı gelmesin uyusunlar diye de sanat yoluyla kitle iletişimi kuruyor algıları değiştiriyor pasifize ediyor.

Onur : Yaptığımız işin sanat olması için gereken kriterlere uymaması bizim için daha iyi oluyor aslında

Erdi : Sanat insanları uyuşturuyor biz ise yaşamlarımızda ters giden şeyleri belirleyerek sokağa döküyoruz paylaşıyoruz

Sanata karşısınz peki örnek aldığınız kendinize yakın hissettiğiniz sanata karşı duran bir tarz akım vs var mı?

Savaş : Bizler böyle bir tarzın akımın olduğunu düşünmüyoruz. Eğitim sisteminde öğretilen Dadaizm var bizim de Dadaist olduğumuzu düşünüyolar ama değiliz. Dadaistler yaptıkları işle sanatı yeniden canlandırmışlar ve sanat onlardan sonra da eleştirdikleri sisteme yine hizmet etmiştir. Biz var olan ve olabilecek sanatın tümüne türlerine karşı çıkıyoruz sanatın ne için var olduğunu deşifre etmeye anlatmaya çalışıyoruz yaptığımız işlere de sokak performansı diyoruz zaten. Ben kişisel olarak Sütüasyonizme daha yakınım ama bunu geliştirmekten eleştirmekten yanayım ve Marksist de değilim.

Onur : Hiçbir akıma bağlı kalmamak kendimizi sınırlamak bize göre en doğrusu.

Erdi : Bize öğretilen tüm kavramları sorguluyor eleştiriyoruz. Bizim için önemli olan karşı kültürün gelişmesi üretilmesi yaşam alanları oluşturulması

Peki performansları nasıl yapmaya karar veriyorsunuz o süreç nasıl geliyor biraz anlatır mısınız?

Savaş : Birbirimizle sürekli görüşüyoruz arkadaşız zaten. Yaşadığımız gördüğümüz bir olay üzerine veya hayatımızda karşı durduğumuz bir konu üzerine düşünürken bunu sokağa dökelim diyoruz. Daha sonra hemen nasıl yapabiliriz düşünüyoruz bir yerde buluşup bu konu üzerine yapabileceğimiz şeylere karşı birlikte düşünüp üretmeye başlıyoruz.

Erdi : Yapacağımız performans için sadece bizden birilerinin olması gerekmiyor zaten bazen yeni tanıdığımız insanlarda katılıyor.

Başınıza ilginç şeyler geldi mi performanslarınız sırasında öncesinde ya da sonrasında?

Onur : Evet. En son yaptığımız televizyon kırma işinde balyoza ihtiyacı-mız vardı ve kimse bize güvenip balyozunu vermiyordu yenisi alabilecek şekilde para istiyorlardı ve o kadar paramız yoktu uzun uğraşımız sonunda bir yer kimliklerimizi alarak balyozunu bize verdi

Sokakta performansı yaparken nasıl tepkilerle karşılaşıyorsunuz?

Maral : Mesela yanımıza gelerek niçin böyle yaptığımızı soruyorlar. Beğendiklerini söylüyorlar şimdiye kadar olumsuz bir tepkiyle karşılaşmadık

Peki insanlar size nasıl ulaşabilir ya da sizle birlikte performansınıza katılmak isteseler kabul eder misiniz?

Erdi : Tabi ki katılabilir bizi eleştirebilir yapılması gerektiğini düşündükleri fikirler varsa bizlere sunabilir sitemizde ki mail adresinden istedikleri şekilde uzaktan ve yakından iletişim kurabilirler.

Birbirinizi nasıl buldunuz sorun yaşıyor musunuz kararlar alırken performans-larınız dışında görüşüyor musunuz?

Savaş : Ben arkadaş çevreme böyle bir şeyler yapmak istediğimi yapışa iyi olur diye söylüyordum sonra Onur ve Maral'ın da böyle şeyler düşündüğünü şehir şehir gezerek performans yaptığını öğrendim ve tanıştım daha projeyi birleştirdik beraber hareket etmeye karar verdik daha sonra da benim arkadaşım Erdi dahil oldu, Onur ve Maral'la tanıştı. Sorun yaşamıyoruz

Onur : Performanslar dışında da görüşüyoruz birbirlerimizin evine gidip sorunlarımızı dertlerimizi paylaşıyoruz

Peki neden televizyon kırdınız? Neye karşıydınız?

Savaş : Televizyonlar insanlara gerçek hayatlarından bir kaçış sağlıyor. Ek-ranların başına geçen insanlar yaşamlarındaki gerçeklerden uzaklaşarak ve bir süre sonra öz olan duygularından uzaklaşarak yaşamlarına yabancılaşıyorlar. Televizyon sistemin

insanları istediği toplum modeline göre ehlileştiriyor uyuşturuyor bunun farkındayken karşı durmak imkansız gelmişti.

Erdi : Televizyonlar ve diğer görsel araçlar genel olarak teknoloji insanlara nasıl yaşamlarını gerektiğini öğretiyor. Eğer yaşamlarına isyan ederlerse ya da herhangi bir şeye karşı dururlarsa zarar göceklerini, nasıl mutlu nasıl mutsuz olacaklarını öğretiyor bizim nasıl bir insan olursak iyi ve kötü olacağımızı gösteriyor.

Onur : Sistemin devamlılığını sağlamasına yardımcı olan herkesin evine kolaylıkla giren bir kitle propaganda aracı olarak görüyorum. Kanal değiştirerek mutlu ya da hüzünlü olabiliyorsun oysa duygularımız bilincimiz böyle işlemiyor. Televizyon bizlere Anormal bir şeyi normal ya da normal olan bir şeyi anormalmiş gibi öğretiyor gösteriyor.

Maral : Bence televizyonun insan hayatına kattığı hiçbir önemli şey yok. Televizyon olmadan önce insanlar arasında daha samimi bir yaşam varmış televizyonla ve genel olarak teknoloji ile birlikte yaşamlar ilişkiler daha da yapaylaşmış kötü olmuş.

Bu yaptığınız performanslar devam edecek mi? Sonlandıracağınız bir tarih var felan var mı?

Onur : Elimizden geldiği kadar ve gidebileceğimiz yere kadar gitmek istiyorum

Anladığım kadarıyla yaşadığınız ülkenin sorunları sizleri rahatsız ediyor peki bu ülkeden gitmek istiyor musunuz?

Erdi : Mutlaka rahatsız oluyoruz ama farklı bir ülkeye giderek bu sorunların değişmeyeceğini biliyoruz. Önce kendimizden başlayıp kendimizi değiştirmeye çalışıyo-ruz. Yaşam alanlarımızı hep birlikte dönüştürmeye çalışıyoruz.

En son ülkede veya dünyada gördüğünüz rahatsız olduğunuz bir olay veya konu var mı?

Erdi : Yakın zaman içerisinde bir eylem esnasında bir bayanın polis tarafın-dan uğradığı şiddetten ötürü karnındaki bebeğini kaybetmesi bu çok acı verici bir olay bunun üzerinden siyasetçilerin çirkin açıklamaları konuşmaları yaptıklarını örtmeye çalış-maları ve toplumun duyarsızlığı tüm bunları bu duygu ortamını umarsızlığı da televizyon yoluyla sağlayabildiklerini düşünüyoruz ayrıca

Sanatçılara bakış açınız nasıl ya da kendisine muhalif diyen sanatçılara?

Savaş : Hep oturdukları yerden konuşuyorlar hiçbirinin gerçekten dünyayı yıkmak dönüştürmek gibi dertlerinin olmadığını egoist ve sahtekar olduklarını düşünüyorum.

Onur : Karşıt bir görünümüleri var fakat yaptıklarını ürettiklerini sadece biletili seyirciler izleyebiliyor bu yaşadıkları da yabancılaşmanın yabancılaşmasıdır bence.

Maral : Ne için nasıl yaptıkları önemli. Örneğin hepimizin bildiği çok ünlü film Fight Club film de başından sonuna kadar yaşatılan sistemin ve tüketim toplumun eleştirisi var seyreden birçok kişi bir şeylerin yanlış gittiğini düşünmüştür oysa baş rolü oynayan Brad Pitt bunları bize öğretirken bir yandan da eleştirdiği tüketim toplumunun en büyük üyelerinden birisi olmaya devam ediyordu yani eleştirdikleri oynadıkları şeyleri yaşamlarına yansıtmıyorlar sadece oynuyorlar yapıyorlar bu çok sahte yapay geliyor insanlarla dalga geçiyorlar resmen bakın Brad Pitt bile değişmiyor değişime ihtiyaç yok deniyor.

Erdi : Sanatçı deyince aklıma topluma uzak duran egoist elit insanlar geliyor sadece

Peki herhangi bir siyasi görüşe sahip misiniz ülke ve dünya için söyleyecek sözünüz var mı? Bir yere üye misiniz?

Savaş : Yok biz hiçbir yere üye değiliz. Üye olmayı düşündüğümüz siyasi parti ve oluşumda yok olamazda zaten.

Erdi : Bizlere dayatılan yaşamın üreticisi veya tüketicisi olmak istemeyen her türlü otoriteye karşı gelen kendisi için değil yeryüzüne ait tüm canlı ve cansız varlıklar için özgürlük isteyen insanlar diyebiliriz.

Neden böyle şeyler yapmaya karar verdiniz?

Erdi : Bunlar bizim yaşamımızda doğru bulmadığımız ve yapay olarak gör-düğümüz şeyler bunlara karşı bir tepki vermek göstermek anlatılabilmek amacıyla böyle performanslar yapıyoruz.

Maral : Çok kötü ilerlediğini düşündüğümüz bir dünya için yaptıklarımız az ve yetersiz bile.

Savaş : Tepkilerimizi düşüncülerimizi iletmenin yolu sadece konuşarak ol-mamalı nasıl ki kötü olduğunu düşündüğümüz dünya kendisini meşru bir zemine oturtup televizyon gibi görsel iletişim araçları ile bize ulaşıyorsa bizde böyle şeylerle ufak da olsa değişimler meydana getirebiliriz diye düşünüyorum.

<http://sokakta.blogspot.com/>
sokakta@windowslive.com

Sokakta - Hayvan Tahakkümü 2

Sokakta inisiyatifi; yaptığı son çalışmayla hayvan tahakkümüne dikkat çekmeye çalıştı.

<http://dai.ly/fDu5Yi>

Son günlerde bardağı taşırmaya az kalmış bir mesele yeniden gündeme geldi. İstanbul 1 Mayıs'ında yaşanan alkol müdahalesi sonrasında çıkan tartışmalara dair çok derli toplu olmasa da bir şeyler karalamak istedim. Hoş, olayın öznelere ve sahip oldukları anlayışlarını mercek altına aldığımızda bir kısır döngünün bu sene de tekrar ettiğini görmek şaşırtıcı olmasa gerek.

İnternet üzerinde dönen tartışmalarda yanlış giden nokta, tartışmanın alkol karşıtlarıyla alkol taraftarları arasında bir çatışmaya indirgenmiş olmasıdır. Böyle bir açıdan tartışmak alkol nedeniyle müdahaleye uğrayan yoldaşların "yaralandığınız yer, kimliğiniz olur" misali alkolizmi kimlikleştirmelerine, müdahale eden yoldaşların da ikiyüzlü ve daha da saldırgan tutumlar geliştirmelerine neden olmaktadır. Öyle ki, sekterlikle suçlanan yoldaşlar eleştirilere cevap olarak, "Biz 400 kişiydik, bizi kıskanıyorlar o yüzden çekemeyip laf sokuyorlar." gibi Nihat Doğan-vari abuk subuk söylemlere imza atmaktan geri durmamışlardır. Burada özel alan siyasal alan ayırt etmeksizin alkolün iyiliği veya kötülüğü üzerinde değil, alkol içmenin her alanda mümkünlüğü konusunda netleşip konuyu kapatmak yerinde olacaktır. O yüzden alkolün iki farklı "önemsenme" biçimine karşı tavır geliştirmek daha anlamlı görünüyor.

Daha önceki yıllarda duvarında Durutti resmi asılı diye bir barın basıldığına şahit olmuş insanlardan biri olarak, bu coğrafyada "temiz anarşizm" yaratmaya çalışan bazı yoldaşların neden bu tarz düşüncelere kapıldıklarını aşağı yukarı anlamak güç değil. Sorunun kökenine inmemiz, siyasal alanda içkiye karşı çıkmamızdaki temel dürtüleri sorgulamaktan geçiyor. Kullandığımız argümanlar önemli. Alkol ve keyif verici maddelerin kullanımını özel alan-siyasal alan (ki bu ayırım da absürttür) fark etmeksizin her alanda mahkûm da edebiliriz. 2004 yılında geçici bir süreliğine straight-edge akımından etkilenmiş bir yoldaşım (ki şimdi aynı fikirleri savunmuyor) alkol ve alkolizme dair dehşet verici cümleler içeren bir metin yayınlamıştı. Alkolizmin yarattığı tahribat üzerine tıbbi ve kriminal anlamda bir çok argüman bu metinde sıralanmıştı. Ancak bu karşı çıkış tüm sakatlıklarına rağmen 1 Mayıs'larda veya eylemlerde yapılan müdahalelerden çok farklıydı.

Azımsanmayacak sayıdaki kimi anarşistin siyasal alandaki alkol endişesi genellikle sola ve muhafazakar kültüre yaranma kaygısından gelir. "Aman solcular ne der, halkın gözündeki kirli anarşist imajı silmeliyiz." gibi ezilme durumları çoğu zaman bizi o muhafazakar kültürün müdahalelerine yönlendirir ve maruz bırakır. Hâlbuki burada sorun alkolü kaçırmanın yaratacağı problemler değil, kendine güvensizliktir. Deneyimlediğim kadariyle özellikle de bu gibi bazı yoldaşların içki ortamlarında çıkan meselelerine baktığımızda, aslında korkulan başkalarının kendileri gibi olmalarıdır. İçki içenlere "yoz kültürün" fertleri olarak bakan anarşistler kullandıkları argümanların kabadayılıkla, tehditle ve hakaretle otoriter kültürden nasıl nasibini aldığının farkında değiller. Anarşist hareket içerisinde bu eğilimdeki yoldaşlar ne yazık ki "Bu bayraklar altında alkol alamazsın" söyleminde gizli kabadayılığı devrimcilikle ve anarşistlikle bir tutuyorlar.

Dünyada birahaneler ve publar devrimci hareketlerin önemli örgütlenme ve varoluş mekânlarındandır. Bu coğrafyada dahil genellikle anarşist mekanlarda içki içmek tek tük sorunlar yaşatabilir olsa da normal bir durumdur. Bir zamanlar Taksim'de anarşistler tarafından açılan Mekan'da çokça alkol ve esrar tartışması yaşanmıştı. Yaşanan kimi olumsuzluklar karşısında farklı eğilimler ortaya çıkmıştı. Bu tartışmalar o süreçlerin devamıdır. Dünyaya baktığımızda çatışmalarda, barikatlarda, yürüyüşlerde vs. kimi eylemcilerin ellerinde içki şişeleri olduğunu görürsünüz. İçki şişeleri çatışma anında kullanılabilir araçlar da olabilir. Genellikle kitlesel eylemler şehrin kozmopolit semt ve mekanlarında olduğundan eylemlere sokaklarda içen insanların katılması da olasıdır. 2009, 1 Mayıs'ı sabahı Cihangir'de barikatlarda çatışan anarşistlerden bazıları akşamdan kalma

veya sarhoş bir şekilde sokağa çıktılar. Kapitalist hedeflere ve polislere saldırmaktan öte dışarıdaki insanlara ve kendi yoldaşlarına olabildiğince zarar vermemeye çalıştılar. Alkol, bu yoldaşlarla birlikte hareket etmeyi engelleyecek herhangi bir sorun teşkil etmemişti.

Diğer taraftan "hardcore devrimci" olduğunu iddia eden yoldaşların her eylem bitiminde barlara, birahanelere ve mekânlara kafaları çekmeye gitmelerine ne demeli. Siyasal alandan uzak olan şeyin kendi özelimizde olduğunda görünmediğini mi zannediyoruz. Keza bu eğilimlere örgütlü yoldaşların kaynaşmak için birlikte içtikleri, şişenin dibine vurdukları zamanların olduğu da ortadadır. Ancak kendisini sol örgütlerin fertlerine veya dışarıdan gelen insanlara "temiz" gösterme gayreti içerisinde "Biz bu mekanda alkol almayız" gibi yalanları söyleyecek kadar da alçalabilirler, tıpkı kadınların kurtuluşundan bahsederken bir kadın yoldaşına "Mini etek giyme! Gece kadın başına sokağa çıkma!" demek gibi. Burada ciddi bir sorun var. Bu coğrafyadaki yanlış "anarşist" algının kırılma yöntemi kendini ve başkalarını kandırmak olmamalıdır.

Müdahale gerçekten alkol alanların yürüyüşlerde her zaman tacize, rahatsızlığa yol açacağı kaygısı mı? Yoksa sorunlu, "solculara, halka karşı rezil oluyoruz" kaygısıyla kendine güvensiz bir anarşizm ve mücadele anlayışı mı? Her durumda içki içenin sorun yaratacağı önermesi muhafazakar-ahlakçı bir söylemdir. Rahatsızlığın olduğu bir durum varsa, illa içkiden de olmayabilir. Şayet içki içenden kaynaklanan bir sorun varsa o zaman müdahalenin anarşizan olması ve öncelikle iknaya dayalı olması gerekir. Özellikle de gerginlik ve kavgaya yaratacak öznelerin bu müdahale sürecini işletmemesi gerekir. 26 Nisan Çernobil yürüyüşünde aynı arkadaş, başka bir arkadaşı kendi pankartını eylem sonunda ateşe verdiği için yine saldırgan bir üslupla "Sen gelsene şöyle... Ben eylem komitesindenim, bunu yapmazsın" diyerek yanan pankartı ayaklarıyla söndürmüştü. Bu olay bana yıllar önce anarşistler olarak örgütlediğimiz bir 6 Kasım eylemindeki polisin tavrını hatırlattı. Öğrenci zombiler olarak Edebiyat Fakültesinin önünden İstanbul Üniversitesi'nin ana kapısına kadar zombi yürüyüşü yaparak üzerimizdeki önlükleri ve diplomaları yere atarak ateşe vermiştik. Kenarda elinde yangın tüpüyle bekleyen bir polis yanımıza gelip kibarca "Eyleminiz bittiyse söndürebilir miyiz" diye sormuştu? Aynı eylemin öznelerinden biri olan bu arkadaşımız yakın düşündüğü insanlara bile tahammül edemeyip müdahale etmekten çekinmemiştir. Özellikle müdahale edilen insanlar başka bir özne tarafından makul bir dille uyarılsalardı ve eleştirilselerdi, anarşistler arasında kavgaya dönüşebilecek bu durumlar hiç yaşanmazdı. Ancak kendisini kabadayılık ve sekterlikle var eden arkadaşlar böyle durumları her zaman kolladıkları ve bunu anarşist ilişkilerin tümüne yayma eğiliminde oldukları için bu gibi sorunların yaşanması her zaman olası olacaktır.

1 Mayıs günü yaşanan olaylara müdahale etmek isteyen yoldaşlara bu eylemin "yoz kültüre" karşı bir duruş olduğu açıklamasını yapan cengaver yoldaşlar bu coğrafyada uzun zamandır sekter solcu örgütlerin muhafazakar-otoriter kültürden beslenen, uğruna onlarca insanın cezalandırılmasına, birahane ve barların bombalanmasına yol açan ve bu söylemi anarşist devrimcilik adına kullanmaktan çekinmemektedirler. Yoz kültürü halen bu tahakkümcü toplumun ahlaki değerleri çerçevesinde değerlendiren bu yoldaşlar, anarşist fikir ve eylemi ne kadar yozlaştırdıklarının farkında oldukları gün bir çok yoldaşı kırdıklarıyla ve incittikleriyle kalacaklar. Ama iş işten çoktan geçmiş olacak. Batı özentiliğine karşı "yerelliğin" değerleri üzerinden kendini var etmeye çalışan bu anarşist yanlış anlayış aynı zamanda yerel kültürün otoriter davranış kalıplarını da üstlenmeyi ve olumlamayı beraberinde getirir. Keza bu coğrafyadaki "temiz anarşizm" kaygısı Stalinist hareketin siyasi büro kültüründen devralınan bir kaygıdır.

Özellikle de siyasal alanda bir erk peşindeyse, ilişkide bulunduğumuz, kimi zaman yan yana geldiğimiz, sokakta, okulda, üniversitede “devrimci dayanışma” ilişkileri kurduğumuz sol kamuoyuna, liberalizmden ziyade kendilerine daha yakın olduğumuzu ispatlamak zorunda hissederiz. Bu coğrafyada bazı anarşist faaliyetlerin sekteleşmesi, keza ister istemez muhafazakâr kültüre her fırsatta yaranmaya çalışan sola benzeme çabası bu öz-güvensizlikten kaynaklanır. Bu anlamda siyasal alanda içki kullanımına karşı savaş açıp özel alanda içkinin dibine vuran birçok arkadaşın öncelikle muhafazakâr-ahlaçı toplumun ve solun büro kültürünün dayattığı bu gibi müdahaleleri meşru görerek zannettikleri gibi daha radikal ve devrimci bir duruş sergilediklerini düşünmüyorum. Aksine benzer müdahaleleri, mahalle baskısı ve devlet; şiddet yoluyla veya şiddetsiz, parklarda, sokaklarda; ceza keserek, döverek ve hatta linç ederek yeterince yerine getiriyor zaten.

Bu tarz baskılara karşı, anarşistlerin de müdahil olduğu çeşitli eylemler de olmuştur. Sol gruplar bile (niyetlerinden bağımsız olarak söylüyorum çünkü onlar da kortejlerine içki içen bir kişiyi almayacaktır) o eylemlere ellerinde içkileriyle gelmekten çekinmediler. Hatırlarsak, 2 sene önce Avcılar sahilinde anarşist bir yoldaş Avcılar anarşistlerinin bir zamanlar kurtarılmış alan olarak addettikleri “balkon”da polis tarafından içki içiyor diye işkence görüp komaya sokulmuştu. O olay üzerine anarşistler sol grupları da yanlarına alarak Avcılar’da polis karşısı içki içme eylemleri düzenlemişti. Keza benim de katıldığım Moda’da içki yasağına karşı eylemlerde bu arkadaşlar da vardı. Böyle faşizan bir baskıdan muzdarip olmuş Avcılar tayfasına ve Taksim’deki Sokak Anarşistlerine içki içmemenin devrimciliğinden ve anarşistliğinden bahsetmek onlarla dalga geçmek olurdu. Öznesi tarafından neredeyse bir direniş aracı haline gelmiş bir şeyi baskılamaya çalışmak anarşizan ve devrimci olmaktan ziyade sekte-otoriter bir tutum olurdu. Bu coğrafyada alkol bizim için elbette ki bir mücadele alanı olamaz ancak üzerinde baskı kurulan bir şey de olduğundan, anarşistler bunun bir parçası olamazlar. Anarşistlerin tavrı alkol alana baskı kurmak, dışlamak ve kriminalleştirmek değil, içki içene baskı kuranlara karşı duruş sergilemektir.

Diğer taraftan, aşırı derecede sarhoş olup ortama kendisini dayatan, diğer yoldaşları taciz eden ve bir şekilde uyarılması ve müdahale edilmesi gereken arkadaşların olduğu da bir gerçek. İçkiyi abartarak kontrolünü kaybedenlerin hedeflenen aktivitenin içine ettiği durumlar da vardır. Bir sokak eyleminde taşkınlığı daha tercih edilebilir bulurum ancak müdahale veya uyarı olacağı makul bir dille olmalıdır. Son yıllarda bazı arkadaşlarımızın sarhoş kafayla yoldaşlarına, sevgilerine hakaretlerde bulunarak şiddet uygulamalarına, taciz ettiklerine şahit olduk. Bu olaylardan dolayı özeleştiri verenler, pişmanlıklarını dile getirenler ve kendini sorgulama-değişim sürecine sokanlar da oldu. Ancak aksine olduğu gibi kendini ortama dayatan, içtiğinde fevri ve saldırgan davranışlarını sürdüren arkadaşlarımız da oldu. İşte anarşistler tam da böyle durumlarda anarşist fikir ve eylemlerini uygulamaya sokmalıdırlar. Özgürlükçü üslupla elbette... Bunun duruma göre uygulanabilecek yolları vardır. Kimi zaman bu şahıslar ortamlardan uzaklaştırılırlar ya da o şahısların bulunduğu ortamdan uzaklaşırlar, kimi zaman bu arkadaşlara ikna ve telkin yoluyla yardımcı oluruz, en kötü ihtimal saldırgan arkadaşın şiddetini bertaraf etmek için şiddetle karşılık vermek durumunda kalabiliriz. (ki İstanbul’daki olayda saldırgan kişinin bahsettiği gibi “şişe kırdılar, küfür ettiler, anaları korkuttular” gibi şiddeti meşrulaştırmaya çalışmak düpedüz manipülasyondur.) Ancak zaten ayakta durmakta zorlanan bir insana saldırmak, linç etmek değildir bu işin çözümü. Bu yüzden müdahale en toleranslı yoldaşlar tarafından yapılmalıdır. Toleransın istismarla karşılık bulduğu zamanlar gerçekten sıkıntılı süreçlere gebedir. Bu yüzden, alkol aldığı anda kendisini kaybedeceğini bilen yoldaşların etkinliklerde yer almamaları en doğru olanıdır. Aksi durumlarda, anarşist özgürlükçülüğün istismar edilmeye çalışılması bir çatışmaya dönüşebilir. Böyle sorunlar illa ki alkol veya esarla sınırlı değildir. Anarşist çevrelerde çeşitli ruhsal rahatsızlıklar yaşayan yoldaşlarla da kimi zaman bu tip sorunlar yaşanıyor. Bizlerin yapması gereken onları kovmak,

ortamlardan uzaklaştırmak, aforoz etmek dövmek hiç değildir. Anarşistler özgürlükçü yöntemler üzerinde düşünmeli ve uygulamalıdırlar.

Bir anarşistin elinde bira olan bir yoldaşa müdahale etmesindeki temel güdü müdahalenin üslubuyla ortaya çıkacaktır. Bugüne kadar gördüğüm, bildiğim yaşanan bu tür olayların neredeyse tamamında müdahaleye uğrayan kişi elinde bira şişesi bulundurmaktan, sarhoş görüntüsü vermekten başka herhangi bir rahatsız edici ve kendisini dayatan bir üslup sergilememiştir. Kendisini sürekli içkiye veren bir arkadaşın bulunduğu psikolojik konum, içmenin kültürlenmesi ve madde bağımlılığı başka bir sorgu meselesidir elbette ancak bu gibi insanlara yönelik ayrımcı ve saldırgan tutumu asla kabul etmiyoruz. Bizler hakim kültürün yaptığı gibi, alkolizm veya uyuşma kültürüne karşı zabıta veya polis yöntemlerini kullanamayız aksine bunu yoldaşlarımızla konuşuruz, tartışırız, eleştiririz. Daha ötesi anarşizmi temizlemek amacıyla ahlak zabıtalığına soyunmak olurdu.

İstanbul’da yaşananın sistematik bir saldırı olduğu ortadadır. Bu yazının ötesinde yanlış bir anarşizm anlayışının örgütlenme çabasının deşifre etmektedir. Saldırısı ve organize “meşru” şiddeti (bir adım ötesi linç) körükleyen müdahale tamamen örgütsel güvensizliğe, anarşizmin tek şubesi olma çabasına ve içen anarşistlerin her koşulda suçlulaştırılma çabasına dayanıyor. Öyle ki müdahale eden öznelere, daha olayın içeriğini bilmeden, içen anarşistin her koşulda suçlu olduğuna koşullanmış olarak bir linç ortamı yaratıyorlar. Bu eylemin daha doğrusu saldırının özellikle de gözlere soka soka yapılması anarşist kamuoyuna hem anarşist alanların tek sahibi olduğuna yönelik bir ince ayardır hem de onlara bir iç düşman gösterip kendi dışındaki anarşistlere karşı harekete geçirmeyi hedefler. Bu örgüt-fetişi ve sekte anlayış 2000’li yılların başlarında AGF tarafından körüklenen “devrim yapılacaksa sadece biz yaparız.” anlayışının bir devamıdır. İşin ilginç yanı, bu örgütlenme anlayışına sahip yoldaşlar geçmişteki o deneyime övgüler yağdırmakta ve çıkmasını oluşturmaya çalışmaktadırlar. Anarko-şefliğin sorgu dışı olduğu o örgütlenme biçimlerine benzemeye çalışılmaktadır. Bu sekte ve otoriter tarzın bir yansıması olan şu söylem anarşist hareket için çok tehlikelidir: “İnsanları anarşizme değil örgüte örgütleyin”. Bu, merkezde birikmeye çalışan, kafa sayısından başka bir amacı olmayan niteliksiz örgütlenme biçiminin temel sloganıdır. Nihayetinde örgüt dışındakiler, örgüte biat etmeyenler “yoktur”, anarşistten de sayılmazlar, çok fazla ayak altında duranlar da “kriminal” vakalardır. Zayıf olanı, aynılaşmayı, aslında da “örgütlü anarşizm” adına tarikatçılık ve izolasyona biat etmeyenleri ederek yok saymanın bir göstergesidir. Şu an bu tip grupların içine girdiğinizde, sadece kendilerinden başka mücadele eden, devletle karşı karşıya gelen anarşist yokmuş gibi bir illüzyon yaratıklarını görürsünüz. Yok sayarlar, yok saydıkları için de şiddet ve tehdit mubahtır. Her zaman iş yaptıklarını söylerler ama iş yapan ve kiteselleşmiş onlarca sol örgütün kendilerine aynı muameleyi yapmasını da anlayamazlar. İşte yaşanan müdahalenin altında yatan güdü budur. Ve bu saçmalığı daha önce de çoğu defa gördük.

Halen özgürlükçü ilişkiler kurma çabasının ve insanlar arasında toleransın liberallik olduğunu söyleyen birçok anarşist yoldaş, otoriter kültürden beslenen kendi davranış kalıplarını görmezden geldikleri sürece yaptıkları birçok değerli işi nasıl kıldettiklerinin farkında olamayacaklar. Anarşist camiada örgütsüzlük adına insanlar tüketilirken, örgütlülük adına o kadar insan harcıyor, mağdur ediliyor, belki de hayatlarının bir döneminde yarıda kesilmiş anarşist deneyimleri bir tiksinti izi bırakıyor. Bunun adı örgütlülük değildir, aksine tarikatlaşmaktır, daha fazla izolasyondur.

“Gerçekle yüzyüze gelemeyecek kadar davanıza bağlı kalmamalısınız. Yanlış yanlış, kimin söylediği önemli değil.” (Malcolm X)

"Bir zamanlar iki kuş avcısı varmış. Dağa çıkıp ağlarını yaymışlar. Ertesi gün geldiklerinde ne görmüşler istersiniz? Ağları tahtalı güvercinlerle doluymuş. Zavallı hayvanlar kacıp kurtulabilmek için umutsuzca çırpınıyorlarmış, ama ağır delikleri çok küçükmüş. Nasıl geçsinler? 'Kahrolası kuşlar bir deri bir kemik nerdeyse, bunları pazarda nasıl satarız?' demiş avcılardan biri. 'Birkaç gün bekleyelim biraz yerler şişmanlarlar' demiş öteki. Böylece onlara yem vermişler, su içirmişler. Güvercinler de olanca güçleriyle yiyip içmeye başlamış. İçlerinden biri, yalnızca biri hiçbir şey yememiş. Güvercinler her geçen gün biraz daha şişmanlıyormuş. Yalnızca biri giderek zayıflıyor ve inatla ağdan çıkmak için uğraşıyormuş. Bu durum avcılarını onları pazara götürdükleri güne kadar sürmüştü. Hiçbir şey yememiş olan güvercin o denli zayıflamış ki son bir çabıyla ağın o ufak aralıklarından geçmeyi başarmış ve uçup gitmiş. Artık özgürmüş." Nikos Kazancakis- Yeniden Carmiha Geriliş

Hep istediğimiz toplumsal değişim için sistemin dışında olmak önemlidir. Bedensel ve zihinsel olarak sistemden beslenmemek ve kendi özgür ve özgün temellerinin üzerinde varlığını inşa edebilmek gerekir. Sistemden bağımsız hareket edebilmek ve ona muhtaç olmamak gerekir. Tüm bunlar az buçuk siyaset bilen insanlar için yalın gerçeklerdir. Ancak her zaman ve her tür değişim talebi için problem, bunun nasıl olacağını tespit edebilmekte düğümlenir. Çünkü sistem basit bir kavanoza, içinden çıkabilmekte buharlaşmaya benzemez. Sorun sanıldığından çok daha karmaşıktır. Sistemin dışına çıkabilmek zaten yolun yarısından fazlası demektir.

İçinde heyecan ve az bucuk isyan barındıran muhalif hareketlerin çoğu iki tür yenilgiyle sonuçlanıyor genelde. Ya sisteme entegrasyon, ya da karşı sistem kurarak sonuçsuz ve marjinal bir çatışmaya girme. Bunun temel nedeni sistemin ilah gibi muktedir ve mutlak insiyatif sahibi olarak düşmanını her durumda alttebilmesi değil, muhaliflerin kendi varoluşlarını sistemle aynı yerden tavin ediyor olmalarıdır. Yani kurulu düzenlerin değiştirilmesini isteyenler, bir şekilde o düzene benzer bir ideolojik-örgütsel ve ruhsal yapıya sahip oluyor. Bu nedenle tüm değişim çabaları sonuç itibarıyla sistemin panzehiri işlevi görmeye başlıyor. Oysa esas olan değiştirmeden önce değişebilmeyi ve sistemden başkalaşabilmeyi başarmaktır.

Türkiye'de ise sistemin dışına çıkabilmek demek, devletin dışına çıkabilmek demektir. Yani devletin örgütsel yapısına benzememek, hiyerarşik mekanizmasını taklit etmemek, 'efendi' tavrını takınmamak, baskıcı tutumuna özenmemek, totaliter zihniyetini aşırmmamak, kutsal otoritesini farklı ideolojik görünümlemlerle yeniden üretmemek, velhasıl hiçbir boyutuyla muhalif mikro devletler kurmamaktır. Sistemin dışına çıkmak, devletin belirli mekanizmaları içinde muhalif olarak durmak değil, o muhalif duruşu ideolojik ve örgütsel olarak 'devlet'e benzemeyen bir yapıyla sağlamak olarak anlaşılmalıdır. Çünkü bu ülkede ihtiyaç duyulan değişim belirli bir dünya görüşüne sahip kadroların tasfiyesi ve yenilerinin ikame edilmesi değildir. Yine kağıt üzerinde bazı cümleleri atıp yeni cümleler koymak da değildir. Aynı şekilde devlet imkanlarını bu kez başka kesimlere açacak rantiyer düzenlemeler yapmak da gerçek bir değişim olarak anlaşılmama-

lıdır. Bu ülkenin ihtiyaç duyduğu gerçek değişim yetmiş yıllık bir rejmin tasfiyesi olarak değil de, bin yıllık bir statükonun dönüştürülmesi olarak kavranmalıdır.

Bunun anlamı gayet açık yani, bütün toplumsal işleyişe hükmeden yarı-tanrı bir devlet anlayışının yerine, insanların özgürleşebileceği yeni zihniyet ve yapı değişikliklerine talip olmak. Değişimi bu bağlamda kavrayanlar için sistemin dışına çıkmak önemli ve zorunludur ve böyle bir değişim çabası için sistem dışına çıkabilmenin yolu, devletten beslenmemektir.

Maalesef Türkiye'de her türlü muhalif hareket, iç ve dış şartların da etkisiyle güçlendiği bir evrede şu veya bu şekilde yüzünü devlete dönmekte ve meşruiyetini devletle tescillemeye çalışmaktadır.

Velhasılkelam, sistemin dışında özgürlük vardır. Bence var, yani burda yoksa orda var. Ancak bedeli ağır ve sorumluluğu olan bir özgürlük bu. Sistemin rantını yemeye alışanlar, kendilerini güçlendirdiklerini zannederek hiçbir zaman çıkamayacakları ağların içerisinde berhava olacaklardır. Ama beyinlerini ve bedenlerini koruyup, özgürleşmenin yolunu arayanlar, gerçek anlamda değişim talebinin aktörleri olmayı başarabilirler. İşte bunun için sistemin içi, rantabl ağlarıyla görmemişlerimizi şişmanlatmaya başlamışken, sistemin dışı inatçı ve samimi devrimciler için giderek daha fazla önem kazanmaktadır. Seçimlerin yaklaştığı şu dönemlerde, özgürlüğe inanmış gerçek devrimcilerin ahlâken bütün bu düzenden, bu kurulu sistemden ve oyundan uzak durmaları gerekmektedir.

MINIMUM GÜVENLİK

by Stephanie McMillan

indir/download: ..... <http://www.internationala.org/index.php/kutuphane/dergi.html>

internet üzerinden oku/read online: ..... <http://www.issuu.com/internationala>

iletişim/contact: ..... audioslave@riseup.net